

Bobath koncept

Základním znakem Bobath konceptu je práce v týmu. Ve středu týmu vždy stojí dítě a jeho rodina. Ostatní terapeuti (logoped, fyzioterapeut, ergoterapeut aj.) musí na problémy dítěte pohlížet stejnými očima.

Jedná se o 24hodinový koncept, který zahrnuje veškerou denní péči o dítě s poruchou centrálního nervového systému:

- oblékání
- přebalování
- hru
- vzdělávání
- terapii
- kompenzační pomůcky
- přizpůsobení domácnosti atd.

Inhibice a facilitace: dva neoddělitelné principy:

metoda vede k facilitaci (usnadnění) správných pohybových vzorů

inhibici (potlačení, útlum) spasticity

terapie se uskutečňuje v rámci tzv. handlingu (způsob cvičení, manipulaci s jedincem)

Principy terapie

Předpoklad plasticity mozku a zachovaného potenciálu postižené strany

Terapie symptomatická, nikoli kauzální

Aktivní, participace pacienta

Týmová práce (24hod. denně)

Základem je kvalitní vyšetření, analýza, krátkodobý a dlouhodobý plán terapie

Uplatnění principů motorického učení

Využití facilitace, inhibice

Zapojení celého těla + percepce, kognice

Nepoužívá se: odpor, patologické pohybové vzory, reflexy

Bobath koncept

Manuálními doteky navozujeme automatické pohyby (vzpřimovací, rovnovážné a obranné reakce)

Základním principem je dosažení relaxace pomocí staticko-kinetických reflexů (polohových a pohybových)

Polohujeme celé tělo nebo jednotlivé části (hlavu, tělo, končetiny) do RIP, RIP jsou zpravidla opačné, než nesprávné polohy postiženého dítěte

BK umožňuje: rozvoj hybnosti i u osob s těžkým postižením, odstraňuje nebo alespoň snižuje: spasticitu, nepotlačitelné mimovolní pohyby (uvedením do RIP).

RIP v lehu: dítě zpočátku reaguje na nezvyklou polohu jistým odporem, po opakování se však uklidní a uvolní. Jde o vyrovnání bederní a hrudní páteře, natažených ohnutých končetin, vzpřímené držení šíje a hlavy.

RIP v sedu: s vyrovnanou páteří krční, hrudní i bederní, hlava je v prodloužení trupu, paže ve vzpažení, možno opřít o stěnu, nohy pokrčeny.

RIP ve stoji: opačný úklon šíje, hlavy a trupu, opačné natažení ohnutých paží, odtažení zkřížených dolních končetin.

Zásady:

Vždy se volí taková poloha těla, ve které se dítě udrží bez potíží a bez námahy

Nedovede-li samostatně sedět, začínáme s nácvikem v lehu

Další polohy se nacvičují v pořadí, které odpovídá vývoji hybnosti dítěte

Příslušná RIP musí být asymetrická.